Č. k.: 1T/166/2009 – 316
IČS: 3509010325

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom v trestnej veci proti obžalovanému Jaroslavovi Haščičovi, nar. 30.06.1965 v Trenčíne, trvale bytom Nové Mesto nad Váhom, Weisseho č. 334/24, prechodne bytom Čachtice, Želovany č. 1070, trestne stíhaného na slobode pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon") na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 28. septembra 2011 takto

rozhodol:

Obžalovaný: Jaroslav Haščič, nar. 30.06.1965 v Trenčíne, trvale bytom Nové Mesto nad Váhom, Weisseho č. 334/24, prechodne bytom Čachtice, Želovany č. 1070, na slobode,

je vinný, že

dňa 07.01.2009 v čase o 22.30 hod. jazdil ako vodič na osobnom motorovom vozidle zn. Seat Inca, EČ: NM 732 AI, v Novom Meste nad Váhom po miestnej komunikácii ul. M.R. Štefánika v smere od obchodného domu BILLA do centra a na štvorramennej križovatke s miestnou komunikáciou ul. Kpt. Nálepku zastavil s vozidlom pri okraji cesty a po otvorení a následne zatvorení pravých predných dverí v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. c), písm. e) a § 22 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách s vozidlom začal vychádzať od okraja cesty, pričom nesledoval situáciu v cestnej premávke a v čase, keď sa kľučky pravých predných dverí držala chodkyňa poškodená Emília Kočicová, ktorá sa následne o túto kľučku zachytila, sa s vozidlom pohol a pokračoval v smere do križovatky, v dôsledku čoho poškodená spadla na cestu a následkom nárazu utrpela zranenia spočívajúce v zlomenine – praskline dolného konca vretennej kosti pravej hornej končatiny bez posunu kostných úlomkov, pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti ľavého lakťa bez úrazových zmien na kostnom skelete s dobou liečenia od 07.01.2009 do 16.02.2009 a obmedzením v obvyklom spôsobe života poškodenej v oblasti mobility a realizácii nevyhnutných životných potrieb nepresahujúcom dĺžku 6 týždňov,

t e d a

- inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 3, ods. 8 Trestného zákona na **trest odňatia slobody vo výmere 5 /päť/ mesiacov.**

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému **podmienečne odkladá výkon trestu odňatia slobody** a podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona sa mu **určuje skúšobná doba v trvaní 12 /dvanásť/ mesiacov.**

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá **trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 12 /dvanásť/ mesiacov.**

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodenú Emíliu Kočicovú, nar. 05.01.1959 v Trenčíne, trvale bytom Nové Mesto nad Váhom, Krčméryho 867/9, **s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.**

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Bratislava, Mamateyova 17, IČO 35 937 874, **s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie voči obžalovanému trestné konanie na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 306/09 – 15 zo dňa 13.10.2009 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Súd z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a po dôkladnom vyhodnotení všetkých dôkazov má preukázaný skutkový stav veci ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Jaroslav Haščič na hlavnom pojednávaní konanom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásením, že je nevinný. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie žalovaného skutku. Stalo sa to oproti Bille oproti novinovému stánku a poškodená bolo oproti bytovke. Stalo sa to kvôli tomu, že poškodená mu odmietla vydať jeho psa. Vedel kedy idú psa venčiť, využil to, kedy pôjdu von. Nerátal s tým, že psovi dovolia nastúpiť do auta. Poškodená išla so synom po chodníku smerom k nemocnici. Boli od neho 5 – 6 metrov. Zastavil autom na kraji vozovky, otvoril pravé dvere na aute a zavolal psa do auta. Auto mal naštartované. Čakal, že čosi spraví, nič nespravila. Poškodená sa rozprávala so synom. Stáli oproti seba. Zavrel dvere. Zdalo s mu, že čosi zakričala, nerozumel jej. S autom odišiel a pri Pevalovi sa otočil a vrátil sa, lebo rátal s tým, že zavolajú políciu a obvinia ho z krádeže psa. Vrátil sa, aby sa dohodol, lebo im psa nechcel brať, keďže vedel, že nemá toľko času na neho. Musi jej uznať, že sa vie o neho lepšie postarať. Vtedy už boli pri 3. ZŠ. Už začali na neho húkať, že niečo vyviedol. Začal rozmýšľať čo sa stalo, keďže stáli na chodníku. Rozmýšľal, že sa asi po ňom rozbehla a asi padla alebo čosi také. Vedel, že tam boli záveje, mal problém odtiaľ vyjsť, hádzalo mu zadok, možno, že ju udrel. Chvíľu predtým išli dve policajné hliadky a myslel si, že za chvíľu prídu, vysvetli sa to a uznajú, že je majiteľ psa a dohodnú, že si poškodená ponechá psa s tým, že si ho môže brávať ako dovtedy, lebo on na neho nemal toľko času. Psa aj nechal, lebo a že si nechcel bez asistencie polície nechcel. Na druhý deň išiel na políciu, zistiť, či podala trestné oznámenie na neho za krádež psa. Predtým rozmýšľal, že sa ešte zastaví u poškodenej, že je na políciu aj zavezie na podanie. Prišiel tam a tam sa dozvedel, že poškodenú ťahal autom. Keď vypovedala na polícii prvý krát, uvádzala, že je on cudzí človek, že je majiteľkou psa, že psa kradol, že dobehla k autu, chytila sa kľučky, keď auto bolo v pohybe. Poškodená vypovedala však neskôr inak, že sú bývalí priatelia, psa nadobudli spolu, stála pri aute a psa nakladala do auta, ktoré bolo zamknuté. Nechápe ako mohla nakladať psa do auta, ktoré bolo zamknuté. Keď sa rozbiehal, videl stáť poškodenú na chodníku, nie priamo pred sebou. Pri rozbiehaní si sledoval situáciu vľavo a pred pred sebou ako má podľa vyhlášky. Ak je naozaj pravda, že dobehla k autu a za toto je vinný, tak je vinný. Pri rozbiehaní sa pozrel aj na pravú stranu do spätného zrkadla, ale tam ju nemohol vidieť, lebo stála po pravej strane kúsok pre ním na chodníku. Medzi ním a nimi bol ešte pás zasnežený pás trávnika; so synom sa pozerala na neho ako odchádza preč. Obžalovaný si nie je vedomý, že sa poškodená chytila kľučky a lomcovala s ňou. Vzhľadom na rozpor vo výpovedi obžalovaného na hlavnom pojednávaní s jeho skoršou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 23.09.2009 v otázke, či sa pri rozbiehaní pozeral do pravého spätného zrkadla, bola prečítaná obžalovanému časť jeho skoršej výpovede, z ktorej vyplynulo, že sa pri rozbiehaní pozrel len vľavo, pred seba a v pravo sa nepozeral. K rozporu uviedol, že pravú stranu si skontroloval, poškodená tam nestála, pozeral sa automaticky doľava, či mu nejde auto a pred seba. Poškodená stála na chodníku, keď sa rozbiehal. Poškodená sa kľučky nedržala, lebo stála na chodníku, kus od auta. Obžalovaný k otázke týkajúcej sa toho, prečo vlastne bral poškodenej psa, keď sa napokon vrátil, aby sa ohľadne psa dohodol, lebo vedel, že poškodená sa vie o psa lepšie postarať, uviedol, že v tom čase psa nechcel brať, chcel aby zostal u nej, lebo si myslel, že v tom čase má rakovinu hrubého čreva, avšak po vyšetreniach sa ukázalo, že mal len hemeroidy a vredy. Bál sa čo bude s tým psom, keď jej ho zoberie, a ona ho už potom nebude chcieť naspäť. Chcel, aby o psa bolo postarané, keby otrčil kopytá. Preto sa vrátil, aby sa poškodenou dohodol. Vedel, že poškodená v ten večer išla na lekársku prehliadku, ale nevedel prečo tam išla. To sa dozvedel až na druhý deň na polícii. V ten večer poškodená so synom nechceli komunikovať. Ku vzťahu k poškodenej uviedol, že s poškodenou žili spolu 17 rokov. Psa kupoval obžalovaný. Má sms, ktorými žiadal, aby jej dala poškodená psa. Jej syn išiel podať na neho trestné oznámenie, že sa im vyhrážal. K pomerom na vozovke v čase, keď sa mala stať

dopravná nehoda uviedol, že bol sneh, záveje, keby nemal zimné gumy, tak sa odtiaľ nedostane. Šírka toho trávnika je 2 – 3 metre. Od prechodu metrov stál auto 8, 10, 12 metrov, ale nevie to odhadnúť. Zdá sa mu, že sneh bol aj na ceste, ale nie je si istý. Nakoľko obžalovaný neuviedol na hlavnom pojednávaní miesto a čas dopravnej nehody, bola prečítaná časť jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 23.09.2009, z ktorej vyplynulo, že dňa 07.01.2009 jazdil ako vodič na osobnom motorovom vozidle zn. Seat Inca, EČ: NM 732 AI, v čase o 22.30 hod. zastavil v Novom Meste nad Váhom na ulici M.R. Štefánika pred štvorramennou križovatkou s ulicou kpt. Nálepku pred prechodom pre chodcov, prednou časťou vozidla smerom do centra a pravou pri obrubníku. K tomu obžalovaný uviedol, že na polícii mu povedali ako sa tá ulica volá. Nevedel presne ako sa to volá. Stál minimálne 8 metrov pred prechodom pre chodcov. Na ohliadke miesta dopravnej nehody nebol. Uviedol, že podpis na náčrtku miesta dopravnej nehody je pri mene Haščič jeho, ale to podpísal policajtovi v Čachticiach, ktorý bol sa ho pýtal, či môže nakresliť ten plán. Ďalej z výpovede obžalovaného vyplynulo, že poškodenú so synom stretol pri 3. ZŠ, odtiaľ išli na pohotovosť. Pri pohotovosti ich čakal obžalovaný. Obviňovali ho z vecí, ktoré nespáchal.

Z obsahu výpovede svedkyne poškodenej Emílie Kočicovej na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému ani v inom obdobnom pomere, pričom 07.01.2009 asi o 22.30 hod., potom ako prišla z práce, išla so synom vyvenčiť psov. Išli po chodníku na ulici Štefánikovej. Zozadu prišlo auto. Zastavilo pri obrubníku. Od vozidla boli asi 3,5 až 4 metre. Stáli vedľa vozidla. Bol to obžalovaný, ktorý otvoril dvere na spolujazdcovej strane, zavolal na psa a zabuchol dvere. Keď počula obžalovaného ako volal na psa, hneď išla tiež k autu, pes naskočil a než stihla prísť, obžalovaný stihol pred ňou dvere zatvoriť. Vtedy chytila kľučku pravou rukou, štyri prsty za kľučku. Motor bežal. Keď chcela chytiť kľučku, bol naklonený k pravým dverám, mal natiahnutú ruku, pozeral sa na ňu a myslela si, že ich zamykal a keď ich chcela otvoriť, už nešli, boli zamknuté. Potom mykala kľučkou, aby otvoril. Klopala na okno, aby otvoril, kľučku držala. Poškodená uviedla, že chcela vedieť prečo to robí, prečo psa berie, kam ho berie, čo to má znamenať. Vtedy ako bol naklonený, obžalovaný ju videl, pozeral sa na ňu. Auto sa dalo do pohybu, keď už zrýchľovalo, nemohla vytiahnuť ruku, ruka sa jej vzpriečila, nemohla ju vytiahnuť. Chvíľu bežala popri aute v snahe ruku vytiahnuť, potom spadla. Búchala na auto, aby zastavil. Auto ju chvíľu ťahalo a zostala na ceste. Spadla v tej križovatke. Nevie, v ktorých miestach padala. Z auta nepočula žiadnu hudbu. On pokračoval v jazde. Syn jej pomohol vstať, prešli na druhú stranu križovatky. Stáli tam chvíľu, pričom poškodená čupela, bola otrasená. Zrazu zastavilo pri nich jeho auto. Trvalo to asi 2 minúty. Otvoril dvere, na obžalovaného volal jej syn, ktorý pristúpil k autu a pýtal sa obžalovaného, či si uvedomuje, čo urobil, že mohlo sa stať aj niečo horšie. Obžalovaný sa usmieval sa. Na otázku, či mu to je smiešne odpovedal, či sa nemôže smiať. Vtedy syn od jedu zabuchol dvere. Potom syn zavolal políciu. Policajti ich odkázali na lekárske ošetrenie . Išli rovno na lekárske ošetrenie. Obžalovaný ich sledoval. Lekár ju ošetril. Vtedy bola v zlom psychickom stave, dostala injekciu. Nakoľko so sebou nemali žiadne doklady a peniaze, išli naspäť domov pre peniaze. Cestou naspäť ich zase obžalovaný sledoval. Pre jej domom obžalovaný psa vypustil z auta s tým, že on si ho nemôže zobrať. Poškodená potom išla so synom na pohotovosť a odtiaľ na políciu. V tom čase bol napadnutý sneh, bolo dobre vidieť a na križovatke je verejné osvetlenie. Ku vzťahu s obžalovaným uviedla, že asi 15 mesiacov predtým sa rozišli. Psa si kúpili spoločne. Ústne sa dohodli, že sa o neho nemôže starať, ale on si ho môže brávať, čo sa aj stávalo. Po tom rozchode ju zvykol sledovať, vytelefonúval. Bol jeden z jeho spôsobov jednania. Tento skutku bol dôsledok toho, že v tom čase, keď nedostál ich dohode, lebo zo svojich vecí chcela len svoje fotky, ktoré mal zálohované v jeho počítači za 15 rokov spoločného života, keď mu tie fotky prinesie, môže si prísť zobrať psa. Vozidlo bolo pán Haščiča, jej nebolo. Psa spoločne kúpili,

keď spolu žili. Predajnou zmluvou sa preukázal, keď si prišiel pre psa s políciou. Túto kúpnopredajnú zmluvu si vybavil obžalovaný dodatočne. Nikdy predtým ju nemali. Pri kúpe psa bol obžalovaný, poškodená a priateľkina dcéra. Obžalovaný vytiahol peňaženku a psa zaplatil. Poškodená uviedla, že vstúpiť do vozidla nemala úmysel, ale chcela vysvetlenie. Vysvetlil jej to tým, že sa dal do pohybu a bezhlavo odišiel. Podľa názoru poškodenej pred retardérom musel obžalovaný spomaliť a vtedy sa jej ruka uvoľnila. Nevie, či vo vozidle bol centrálne zamykanie, podľa nej sa dalo auto zamknúť aj rukou. Poškodená uviedla, že na pohotovosti ju ošetrovali. Vonkajšie zranenia nemala. Prvý raz ju ošetrili octanovou masťou s tým, že je to natiahnuté a pomliaždené. Dostala dlahu. Znovu robili rtg a potom asi po mesiaci zistili zlomeninu. Muselo tam niečo byť, keď ju ruka bolela. Lekárovi uviedla, že bola zachytená za ruku. V tom čase mal na pravej ruke prstene, ruku mala holú, rukavicu nemala. Podľa nej sa jej tam zapreli prstene, keď sú na prstoch prstene, ruka sa nestlačí a tým spôsobom sa to asi stala. Na troch prstoch mala štyri prstene. Na ukazováku mala jeden prsteň, na prstenníku jeden a na prostrednom prste dva. 08.01.2009 do 22.03.2009 bola práceneschopná. Doba práceneschopnosti nebola prerušená. Počas liečby mala bolesti, obmedzovaná na bežných úkonoch. Rok predtým v máji si kúpil jej syn pitbula a v tom čase skutku mali v domácnosti dvoch psov. Podľa nej v čase, keď prišla k autu neohrozila bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Až keď dvere chytila, zistila, že sú zamknuté. Obžalovaný poprel výpoveď poškodenej a zotrval na svojej výpovedi. Uviedol, že auto nezamykal, lebo to nemá vo zvyku. Auto má centrálne zamykanie a keby chcel auto zamykať, zamkol by ho na svojej strane alebo na pípatku, čo má na kľúči.

Z obsahu výpovede svedka Romana Kočicu na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému a je synom poškodenej, pričom dňa 07.01.2009 po tom čo sa vrátili s poškodenou z poobednej zmeny, išli vyvenčiť psov. Ona šitsu a on svojho. Keď išli po Štefánikovej prišiel zozadu obžalovaný na svojom aute. Obžalovaný zastavil autom pri krajnici, pred prechodom pre chodcov. Otvoril dvere dvakrát zavolal na psa, pes sa rozbehol do auta. Poškodená sa rozbehla za psom, zabuchol dvere, poškodená sa pokúšala kľukou poťahovať, ale asi bolo zamknuté, pýtala sa kam berie psa, chcela vysvetlenie. Auto celý ten čas bolo naštartované. Potom auto vyštartovalo vpred. Svedok videl ako poškodenú trhlo, na čo ona búchala na okno a kričala „au, mám tam ruku" a aby zastavil. Potom bežala popri aute, stratila rovnováhu a spadla po troch štyroch metroch pred retardérom niekde tam na na prechode zostala ležať. Auto ju ťahalo až po ten ďalší prechod pre chodcov, ťahalo ju po zemi, kde zostala ležať. Celková vzdialenosť mohla byť 15 metrov. Svedok po obžalovanom kričal, aby obžalovaný zastavil a mával na neho rukami. Auto prešlo ďalej. Svedok išiel k poškodenej, pomohol jej a prešli na druhú stranu. Skontroloval, či nie je poškodená zranená, triasla sa. Svedok ju upokojoval. Za pár minút sa auto vrátilo. Obžalovaný otvoril dvere. Svedok podišiel k autu, vo vnútri videl obžalovaného a svedok sa ho opýtal, či si uvedomuje, čo spravil. Obžalovaný sa začal usmievať. Svedok sa ho pýtal, či mu je niečo smiešne, na čo mu obžalovaný povedal, či sa nemôže smiať. Obžalovaný zabuchol dvere a odišiel. Svedok potom volal políciu, ktorá im odporučila ísť na pohotovosť. Následne s poškodenou išiel na pohotovosť. Poškodená nemala na poplatok za pohotovosť, tak sa vrátili domov, pre peniaze. Z domu išli rovno na políciu. domov chodil okolo pol jedenástej večer. Pred skutkom mal trenice medzi obžalovaným a poškodenou. Podľa neho nebol obžalovaný vyrovnaný s rozchodom s poškodenou. Tvrdil, že je trvalo pracovne zaneprázdnený, že nech sa stará o psa ona. Pri rozchode sa dohodli, že si môže psa brať kedy bude chcieť. Kedy chcel, mohol si ho zobrať. Svedok uviedol, že poškodená trvala na tom, aby jej vrátil fotky, ktoré mal vo svojom počítači, že psa si potom môže kedykoľvek zobrať a chcela, aby prestal s obťažovaním ich rodiny a známych. Jeho mama nosí prstene, ale nepamätá si, či v ten deň mala prste. Nepočul, že by v aute hrala v aute hudba, len

obžalovaného ako volal na psa. Poškodená mala citový vzťah k psovi, starala o neho. Poškodená bola od snehu, bola mokrá. Pýtal sa jej, či je celá, či je zdravá. Detailne ju prezreli na pohotovosti. Svedok bol s poškodenou vo vnútri, obžalovaný čakal vonku. Poškodená sa triasla, bola v šoku, držala si ruku. Zlomeninu zistil, po tom, čo to zistil lekár. Asi po týždni. Dovtedy ju bolela ruka, že sa to nehojí. Podľa svedka sa obžalovaný vrátil, lebo mal strach z toho čo spravil. Chcel komunikovať až keď sa vrátil na miesto činu. Dovtedy nechcel komunikovať.

Z obsahu výpovede MUDr. Mariána Pamulu, znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie chirurgia a traumatológia, na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že pridržiava svojho znaleckého posudku, pričom bola zlomenina - prasklina dolného konca vretennej kosti pravej hornej končatiny bez posunu kostných úlomkov diagnostikovaná oneskorene, čo sa v medicínskej praxi stáva. Objektívny nález nesvedčal na závažnejšie zranenia, lebo nebol popisovaný opuch, bola popisovaná bolestivosť v mieste zranenia, kde sa nakoniec diagnostikovala zlomenina. Prasklina je veľmi je veľmi jemná línia lomu. Zlomenina vznikla nepriamym mechanizmom tým, že držala kľučku a zostala tam zakliesnená ruka a potom poškodená spadla. Uchopením kľučky s následným trhnutím alebo pri tom páde mohlo dôjsť k preneseniu pôsobiacej sily na oblasť zápästia a k praskline na zápästí mohlo dôjsť. Čo sa týka pohmoždenia ľavého lakťa, zranenie mohlo vzniknúť priamym mechanizmom a to nárazom na tvrdý tupý predmet, pričom mohlo ísť o náraz na tvrdú podložku – na zem alebo o karosériu auta. Išlo o pôsobenie priame a stačilo na vznik zranenia aj malá intenzita pôsobiacej sily. Poškodená si od počiatku sťažovala na bolesť v oblasti zápästia, preto nemá dôvod diagnózu znalecky spochybniť. Išlo o bolestivé zranenie. S forenzného hľadiska nevie povedať, prečo lekár neindikoval na začiatku röntgen. Bolesť ju obmedzovala pri bežných každodenných úkonoch. Keď mala fixáciu, nebol možný pohyb v zápästnom kĺbe, ktorá bola daná 19.01.2009 pre pretrvávanie bolestí, pričom 07.01.2009 bola na pohotovosti a dňa 08.01.2009 bola na chirurgickom vyšetrení kvôli tomu zápästiu. Klinický nález nebol výrazný, opuch nebol popisovaný, popisovaná dotyková bolesť, asi to lekár neindikoval na röntgen. Nedá sa vylúčiť, či došlo k praskline následne po dopravnej nehode nejakým nárazom, buchnutím. Dĺžka práceneschopnosti bola ovplyvnená oneskorenou diagnostikou a pomerne dlhou rehabilitáciou, ktoré nemusela byť spojená s práceneschopnosťou. Obvyklá doba liečenia by bola šesť týždňov. Po sňatí sadry treba nechať čas na rehabilitáciu stuhnutých kĺbov a atrofovaných svalov.

Z obsahu výpovede svedka MUDr. Mojmíra Mutha na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému. K veci sa nevie vyjadriť, nepamätá sa na to. Bol mu predložený na prečítanie jeho záznam z lekárskej pomoci zo dňa 07.01.2009, podľa ktorého okolo 22.30 ho. bola poškodená povláčená po zemi druhom, keď sa držala kľučky auta, objektívne uplakaná, v psychickej traume, lokálne odrenina na lakti ľavej ruky, hybnosť ruky asi dobrá, keď ju nepopisoval, odporučil kontrolu o obvodného lekára. Nepamätá si, či bola vyšetrovaná na zápästie pravej ruky, ak by sa sťahovala bolo by to tam zapísané a poslal by ju logicky na röntgen. Podľa svedka išlo z medicínskeho hľadiska o zranenia ľahké. Zo svojho pohľadu to nebral ako dopravnú nehodu, skôr ako hádku medzi dvoma ľuďmi.

Z obsahu výpovede svedka MUDr. Pavla Podmajerského na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému. K veci sa nevie vyjadriť, nepamätá sa na to. Bola mu daná k nahliadnutie časť zdravotnej dokumentácie poškodenej zo dňa 08.01.2009, ku ktorej vypovedal, že pri prvom vyšetrení nemusí by zrejmá zlomenina, preto sa po 10-14 dní, ak pretrvávajú ťažkosti, vykoná sa kontrolný snímok, ak dôjde k odvápneniu praskliny, je potom na röntgene viditeľná. Nevie, či robil 08.01.2009 röntgen. V zdravotnej dokumentácii je uvedené, že bol robený a bol negatívny. Dňa 19.01.2009, asi ju to bolelo, dali urobiť kontrolný röntgen a bola

zistená zlomenina. Zlomenina možno tam bola, ale nemusela na snímke byť viditeľná. Záleží od kvality snímky, možno aj nebola a vznikla neskôr, to ale nevie vylúčiť. Ak je snímka nejasná, nasadí sa fixácia, aby ochránili pacienta pred ďalšou dávkou žiarenia, potom prax je taká, že sa vykoná za 10-14 dní kontrolný snímok. Poškodenej röntgenoval tú ruku, o ktorej uviedla, že ju bolí. Tú ruku, ktorá ju nebolí, by neröntgenoval. Nedá sa presne určiť, kedy vznikla, prasklina.

Z obsahu výpovede Ing. Ladislava Lackoviča, znalca z odboru cestná doprava, na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2010 vyplynulo, že z technického hľadiska by chodec nemal byť pri aute, keď sa rozbieha. Nevie povedať, či došlo k zakliesneniu ruky, či mohla by byť vlečená, nevie vyjadri, ani k tomu, či by mohla bežať so zakliesnenou rukou popri aute. S takýmto prípadom sa v praxi ešte nestretol. Ak poškodená mala prstene, mohli by tam zostať otery na laku karosérie. K technickému prijateľnosti vzniku dopravnej nehody sa nevedel vyjadriť, lebo nemal k dispozícii žiadne stopy, z ktorých by mohlo vychádzať. Z výpovede znalca po vyhotovení znaleckého posudku k predmetnej veci vyplynulo, že ho vykonal na základe rekonštrukcie, pričom vychádzal z rozporných a protichodné výpovedí Jaroslava Haščiča a Emílie Kočicovej a svedkov Romana Kočicu. Zo záverov znalca vyplynulo, že podľa pohybu jednotlivých účastníkov kolízie podľa výpovede obžalovaného medzi vozidlom a poškodenou z technického hľadiska nemohlo dôjsť ku kolízii a je dôvodné predpokladať, že nemohlo dôjsť k uchopeniu pravej kľučky pravých predných dverí vozidla pravou rukou poškodenej. Podľa pohybu jednotlivých účastníkov kolízie podľa výpovede poškodenej ak sa vodič pred rozjazdom mal povinnosť sa presvedčiť a spozorovať pohľadom v smere k vonkajšiemu pravému spätnému zrkadlu, či sa poškodená nachádzala pri rpavých predných dverách, bolo zrejmé, že poškodená pevne drží kľučku pravých predných dverí a mal predvídať konanie poškodenej a možno teda konštatovať, že technika a spôsob jazdy vodiča vozidla nebol správny. Ak túto povinnosť presvedčiť a spozorovať nemal, technika a spôsob jazdy vodiča vozidla bol správny. Je veľmi pravdepodobné, že vodič vozidla už nemohol spozorovať poškodenú, keď bola v nerovnovážnej polohe a to po páde a zavesení pravej ruky chodkyne na kľučku dverí a ťahaní poškodenej. K technike a spôsobu pohybu poškodenej znalec uviedol, že vychádzal opäť z dvoch výpovedí a to z výpovede obžalovaného a poškodenej. Na základe výpočtov pohybu jednotlivých účastníkov dopravnej nehody uvedených v znaleckom posudku podľa výpovede obžalovaného dospel k záveru, že ku kolízii medzi vozidlom a poškodenou z technického hľadiska nemohlo dôjsť a je dôvodné predpokladať, K technike a spôsobu pohybu poškodenej znalec uviedol, že vychádzal opäť z dvoch výpovedí a to z výpovede obžalovaného a poškodenej. Na základe výpočtov pohybu jednotlivých účastníkov dopravnej nehody uvedených v znaleckom posudku podľa výpovede poškodenej dospel k záveru, že ak sa poškodená presvedčila, že predné pravé dvere naštartovaného vozidla sú uzamknuté (pravdepodobnosť vodiča opustiť dané miesto), tak jej mohol byť zrejmý rozjazd vozidla a nechytať kľučku dverí a ak sa mala kľučku pustiť na začiatku pohybu vozidla a nepohybovať sa popri pravej strane vozidla rozbiehajúceho sa vozidla, išlo o nesprávnu techniku a spôsob pohybu poškodenej. Ak poškodená sa mohla vozidla držať pravou rukou kľučky pravých predných dverí (uzamknutých) vozidla a vodič vozidla mal povinnosť zostať vo východiskovej polohe bol technika a spôsob pohybu poškodenej správny. K posúdeniu priebehu dopravnej nehody podľa výpovede obžalovaného sú technicky prijateľné pohyby jednotlivých účastníkov pred rozjazdom motorového vozidla, je možný priebeh a pohyb vozidla a poškodenej z východiskových polôh a nemohlo dôjsť ku kontaktu medzi vozidlom a poškodenou, držaniu pravých predných dverí vozidla pravou rukou poškodenej. Technicky neprijateľné je, aby zranenia poškodenej boli v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, t.z. zranenia neutrpela pri tejto dopravnej nehode. K posúdeniu priebehu dopravnej nehody podľa výpovede poškodenej sú technicky prijateľné polohy jednotlivých účastníkov pre

rozjazdom vozidla, priebeh a pohyb vozidla a poškodenej z východiskových polôh, držania kľučky poškodenou, keď vozidlo ešte stálo, chcela dvere otvoriť a bola pravdepodobne stabilná poloha chodkyne, je možné, že na začiatku rozjazdu vozidla búchala poškodená na okno pravých predných dverí, ale musela byť v stabilne polohe, vozidlo zrýchľovalo a poškodená sa ho držala, snažila dodržiavať rýchlosť pohybu s rýchlosťou pohybu vozidla a následne sa dostala do nerovnovážnej polohy, mohlo dôjsť k pošmyknutiu, pádu, nakoľko vozovka bola zasnežená, a vzniklo zranenie, pri nerovnovážnej polohe bola chodkyňa pravdepodobne zavesená pravou rukou na kľučka pravých predných dverí a došlo k šmýkaniu spodnej časti tela chodkyne po zasneženej vozovke, kde po určitom ťahaní sa pustila kľučky a spadla na vozovku a je pravdepodobné pádu chodkyne. Technicky neprijateľné, že počas státia a rozjazdu došlo pri stabilnej polohe poškodenej k zaklineniu ruky, resp. k situácii, aby nemohla vytiahnuť ruku, resp. pustiť kľučku, nerovnovážny stav poškodenej pri rozjazde vozidla, búchanie rukou na okno vozidla počas nerovnovážnej polohy, resp. ťahania. K posúdeniu priebehu dopravnej nehody podľa výpovede svedka Romana Kočicu sú technicky prijateľné polohy jednotlivých účastníkov pre rozjazdom vozidla, priebeh a pohyb vozidla a poškodenej z východiskových polôh, držania kľučky poškodenou v čase, keď vozidlo ešte stálo, chcela dvere otvoriť a bola pravdepodobne stabilná poloha chodkyne, je možné, že na začiatku rozjazdu vozidla búchala poškodená na okno pravých predných dverí, ale musela byť v stabilne polohe, vozidlo zrýchľovalo a poškodená sa ho držala, snažila dodržiavať rýchlosť pohybu s rýchlosťou pohybu vozidla a následne sa dostala do nerovnovážnej polohy, mohlo dôjsť k pošmyknutiu, pádu, nakoľko vozovka bola zasnežená, a vzniku zranenia poškodenej, pri nerovnovážnej polohe bola chodkyňa pravdepodobne zavesená pravou rukou na kľučka pravých predných dverí a došlo k šmýkaniu spodnej časti tela chodkyne po zasneženej vozovke, kde po určitom ťahaní sa pustila kľučky a spadla na vozovku a je pravdepodobné pádu chodkyne. Technicky neprijateľné, že počas státia vozidla došlo pri stabilnej polohe poškodenej k zaklineniu ruky, resp. k situácii, aby nemohla vytiahnuť ruku, resp. pustiť kľučku, nerovnovážny stav poškodenej spôsobil rozjazd vozidla, búchanie rukou na okno vozidla počas nerovnovážnej polohy, resp. ťahania. K technickému riešeniu kľučky na motorovom vozidle Seat Inca uviedol, že je technicky neprijateľné, aby na základe rozmerov kľučky prvých predných dverí vozidla a rozmeru ruky poškodenej došlo k zaklineniu ruky poškodenej bez možnosti vytiahnutia ruky, v nerovnovážnom stave poškodenej nemohlo dôjsť k jej ulomeniu, lebo je ukotvená v dvoch bodoch, ak by došlo k mechanickému pôsobeniu prsteňov na ruke poškodenej na lak karosérie, je dôvodné predpokladať nejaké stopy, ryhy, oter v danej oblasti z čoho vyplýva, že zavesenie poškodenej pravou rukou a kľučke pravých predných dverí a smer tiažovej sily poškodenej v uchytení pravou rukou zdola nahor. Zabrániť dopravnej nehody mohol vodič, ak by nevykonal rozjazd z východiskovej polohy. Poškodená tým, že sa pri rozjazde pustí kľučky a nebude pokračovať v pohybe spolu s vozidlom. Počasie nemalo vplyv podľa znalca na priľnavosť ruky poškodenej na kľučku, pretože táto je s plastu.

Z obsahu výpovede Ing. Pavla Kohúta, PhD., znalca z odboru cestná doprava, na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že jeho názor je podobný ako Ing. Lackoviča, že zaklinenie ruky poškodenej v kľučke je ako jav veľmi málo pravdepodobný, ale na strane druhej strane ho nemožno úplne vylúčiť. Z jeho výpovede vyplynulo, že toto jeho tvrdenie, však trochu v rozpore s tvrdením Ing. Lackoviča, lebo dej zaklinenia je možný preto, lebo poškodená popisuje, že k zaklineniu došlo počas toho ako sa pokúšala otvoriť dvere a súčasne auto sa rozbiehalo. Sú tam vtedy dva pohyby, a to pohyb poškodenej s kľučkou, kolmo na pohyb vozidla a druhým je pohyb vozidla. Pri týchto dvoch pohyboch nie je možné úplne vylúčiť, kedy dôjde k takému spriečeniu ruky, že začne byť ťahaná a sila, ktorá pôsobí v smere pohybu vozidla a trenie ruky, znemožní tú ruku vytiahnuť.

Tento dej má náhodný charakter, ktorý sa nedá zopakovať len chytením kľučky., pretože to nie sú všetky podmienky, ktoré by mali nastať. Teda ak sa bude viackrát opakovať, niekedy sa vyskytne a niekedy sa nevyskytne, pričom je väčšia pravdepodobnosť, že sa nevyskytne, ako že sa vyskytne. Ale nie je možné úplne vylúčiť podmienky, aby k tomuto zaklineniu došlo. Konštrukčné riešenie kľučky je také, aby nedošlo k zaklineniu pri bežnom použití kľučky. K uvoľneniu ruky poškodenej pribrzdením pre retardérom, zníži sa ťah, rýchlosť a sila, ktorou je ruka ťahaná. Pribrzdením vozidla sú vhodné podmienky pre uvoľnenie ruky.

Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Zo Správy Obvodného úradu Nové Mesto nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy, vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát prejednávaný za priestupky a to proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré však boli buď zastavené alebo odložené. Priestupkovo postihnutý nebol.

Z odpisu z evidenčnej karty vodiča zo dňa 20.09.2009 má obžalovaný 4 záznamy o dopravných priestupkoch.

Obcou Čachtice nie je z miesta svojho bydliska bližšie hodnotený.

Zo Záznamu dopravnej nehody Okresného riaditeľstva PZ v Trenčín, ODI Trenčín, zo dňa 19.03.2009 a pripojenej fotodokumentácie je zrejmý popis miesta nehody tak ako je uvedený vo výrokovej časti skutkovej vety rozsudku.

Ďalej súd vykonal ďalšie listinné dôkazy tak ako súd uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania. Súd má na základ vykonaného dokazovania preukázané, že skutok sa stal, tento je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Obrana obžalovaného bola podľa názoru súdu jednoznačne vyvrátená usvedčujúcou výpoveďou poškodenej Emílie Kočicovej ako priameho účastníka dopravnej nehody, svedka Romana Kočicu ako priameho svedka dopravnej nehody, nepriamo lekárskymi správami o vyšetrení a ošetrení poškodenej na pohotovostnej ambulancii, kde uviedla príčinu zranenia a následne opakovane na chirurgickej ambulancii, výpoveďou znalca z odboru zdravotníctva MUDr. Mariána Pamulu a nepriamo ošetrujúcich lekárov MUDr. Mojmíra Mutha a MUDr. Pavla Podmajerského. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že medzi obžalovaným a poškodenou boli vzťahy pred žalovaným skutkom narušené. Pred dopravnou nehodou došlo medzi nimi k sporu o psa. Práve v tomto spore tkvie príčina vzniku dopravnej nehody. Obžalovaný mal úmysel psa od poškodenej vziať, čo vyplýva z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, keď uviedol, že vedel kedy poškodená ide venčiť psa. Obžalovaný musel vedieť, že svojím konaním vyvolá nejakú reakciu poškodenej, čo sa aj stalo a poškodená logicky v tejto situácii požadovala od obžalovaného vysvetlenie, ktorého sa jej nedostalo. Výpoveď obžalovaného je nelogická v tom, že na strane jednej tvrdí, že psa nechcel poškodenej zobrať, ale na strane druhej aj tak zobral, no ešte v ten deň ho vrátil poškodenej, pretože s odstupom času ako obaja aktéri skutku uviedli, že obžalovaný si bol pre psa za asistencie polície. Súd nemal pochybnosti o hodnovernosti výpovede poškodenej, pretože táto bezprostredne po tom ako utrpela zranenie vyhľadala odbornú lekársku pomoc. Je síce pravda, že u poškodenej lekári zistili prasknutie vretennej kosť na pravej ruke až s odstupom času cca tri týždne, avšak znalec z odboru zdravotníctva ako aj MUDr. Pavol Podmajerský sa jednoznačne logicky vyjadrili, že k zisteniu takéhoto zranenia môže dôjsť aj s takýmto časovým odstupom. Znalec z odboru zdravotníctva sa tiež vyjadril k mechanizmu vzniku zranenia poškodenej, ktorý dal do príčinnej súvislosti s nehodovým dejom popísaným poškodenou. Práve v súvislosti so zraneniami zo dňa 07.01.2009 bola poškodená práceneschopná od 08.01.2009 do 22.03.2009 a túto práceneschopnosť neprerušila, pričom liečba, ktorú podstúpila sa odvíjala od jej zdravotných problémov spôsobených dopravnou

nehodou. Čo sa týka výpovede obžalovaného a jeho obrany, je potrebné uviesť, že medzi jeho prvotnými výpoveďami a výpoveďami poškodenej a svedka Romana Kočicu je zhoda v tom, že na začiatku incidentu zaparkoval auto pri kraji cesty. Ak neskôr obžalovaný tvrdil, že tak nemohol spraviť, lebo pri krajnici bol sneh, je to v rozpore s jeho vlastným tvrdením, že na kraji cesty boli záveje a mal problém odtiaľ vyjsť, lebo mu hádzalo zadok auta. Z rekonštrukcie dopravnej nehody vyplynulo, že obžalovaný mal zo svojho motorového vozidla dostatočný výhľad v podstate na všetky potrebné smery, pričom vo výhľade mu nebránila žiadna prekážka. Znalec z odboru z dopravy Ing. Ladislav Lackovič vo všetkých variantoch síce vylúčil možnosť zachytenia sa o kľučku ako uviedla poškodená, avšak znalec z odboru cestná doprava Ing. Pavol Kohút, PhD., túto možnosť pripustil, i keď ako menej pravdepodobnú. Tomuto záveru znalca korešpondujú práve aj ďalšie vykonané dôkazy a to výpoveď poškodenej, svedka Romana Kočicu a znalca MUDr. Mariána Pamulu. Vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Na základe týchto skutočností súd potom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania žalovaného skutku. Skutok súd po právnej stránke kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, pretože obžalovaný s inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. Porušenie dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona vidí súd v porušení ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c), písm. e) a § 22 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách účinného v čase spáchania skutku, keďže sa nevenoval plne vedeniu motorového vozidla, pričom nedbal na zvýšenú opatrnosť voči chodcom, pretože sa po predchádzajúcom konflikte s poškodenou nepresvedčil, či sa môže s vozidlom bezpečne pohnúť z miesta státia a porušil pravidlo, že pri vychádzaní od okraja cesty nesmie ohroziť iných. Obžalovaný si mal vzhľadom na všetky okolnosti vyhodnotiť situáciu na pravej strane vozidla a podľa toho sa pri rozhodovaní o rozjazde zariadiť. Obžalovaný sa vzhľadom na všetky okolnosti tohto prípadu mal a mohol presvedčiť, či mu na začiatku pohybu s vozidlo niečo nebráni v jazde a či niekoho neohrozí.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku – zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 16 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný z nedbanlivosti, keď obžalovaný vedel, že môže spôsobom uvedeným v zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že takéto porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Spoločenská nebezpečnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia občanov.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň spoločenskej nebezpečnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchateľa, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchateľa. Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda, že prd spáchaní skutku viedol riadny život. Žiadnu priťažujúcu okolnosť nezistil. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je tak v prospech poľahčujúcich v pomere 1:0, čo znamená, že horná hranica trestu odňatia slobody sa obžalovanému znižuje o jednu tretinu, avšak súd ukladal trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, teda menej ako bola znížená horná hranica trestu odňatia slobody. Po zvážení všetkých týchto skutočností s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti prípadu bol súd toho názoru, že na jeho nápravu a poučenie postačí uloženie podmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej sadzby so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov. Súčasne súd ukladal obžalovanému trest zákazu činnosti na dolnej hranici zákonnej sadzby vo výmere 12 mesiacov, nakoľko pri tento trestný čin bol spáchaný v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla a porušením dôležitej povinnosti. Sledovaním správania obžalovaného v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia je možné pôsobiť na jeho správanie tak, aby sa ďalšej trestnej činnosti

nedopustil. Skúšobná doba začne plynúť prvým dňom po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prípade, že sa v priebehu skúšobnej doby dopustí obžalovaný trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdený, alebo i v prípade spáchania akýchkoľvek priestupkov (t. j. aj dopravných), zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmienečného trestu odňatia slobody na nepodmienečný. V prípade, ak bude obvinený viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie uloženým podmienkam, súd vyslovi, že sa osvedčil; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest vykoná. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchateľa, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchateľmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchateľa a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Účelom trestného zákona nie je len chrániť spoločnosť pred páchateľmi trestných činov, ale aj výchova páchateľov smerujúca k tomu, aby viedli riadny, spoločensky nezávadný život. V týchto intenciách podľa názoru súdu uložený trest zodpovedá doterajšiemu životu obžalovaného. Uložený trest považuje súd za dostatočný pre nápravu obžalovaného, ktorý a plní svoj účel z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Súd poškodených Emíliu Kočicovú a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., hoci svoje nároky riadne uplatnili a špecifikovali v tomto konaní, odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, nakoľko ide o nedbanlivostný trestný čin a nároky vyplývajúce z poškodenia zdravia pri takomto druhu trestnej činnosti sa v prvom rade uspokojujú z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla, ktorým bola škody spôsobená.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať **prokurátor** pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať **obžalovaný** pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i **príbuzní** obžalovaného **v priamom rade**, jeho **súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh** (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať **zákonný zástupca** obžalovaného, **opatrovník** obžalovaného a **obhajca** obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať **štátny orgán starostlivosti o deti a mládež** pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať **poškodený**, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu /§ 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať **zúčastnená osoba** pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V Novom Meste nad Váhom, dňa 28. septembra 2011.

JUDr. Ivan Pavlovič
samosudca

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
-9-
Nové Mesto nad Váhom

Za správnosť vyhotovenia:
Petra Košťálová